

COALICIO "UNITAT PEL SOCIALISME"

MANIFEST PROGRAMA

El pacte polític al qual van arribar les forces polítiques de la dreta amb alguns partits d'esquerra, fonamentalment el PSOE i el PCE, és a dir, la "REFORMA POLITICA", ha estat el factor fonamental que ha permès que les forces que controlaven l'aparell franquista, continuïn en el poder després d'aquests tres anys de "democràcia". Els representants del gran capital —fonamentalment la UCD— han aconseguit ser la força dirigent de la transició política, adaptant-la a les seves necessitats, comptant moltes vegades amb el suport del PSOE i PCE.

A Catalunya, la majoria de la població s'ha pronunciat a favor de l'esquerra en totes les consultes electorals. Però, les esperances d'aquesta majoria d'esquerra s'han vist defraudades i dilapidades per la política del PSC i del PSUC.

Els partits majoritaris d'esquerra no han utilitzat aquesta majoria per a defensar conseqüentment les reivindicacions obreres i populars. Al contrari, han cedit a totes les pressions de la UCD, acceptant l'anomenada política de consens que no ha estat altra cosa que la subordinació de les classes populars als interessos polítics i econòmics de la dreta.

El Consell Executiu de la Generalitat, dit "d'Unitat Nacional", presidit per Tarradellas, ha estat un dels fruits d'aquesta política que ha portat a acceptar totes les imposicions del Govern Suárez. Els resultats d'això els tenim a la vista:

—Una Generalitat inoperant, situada d'esquena a les reivindicacions de la classe treballadora i mancada de transparència i funcionament democràtic. Lentitud en els traspassos de les minses competències acordades.

—Un Estatut retallat vergonyosament a la Moncloa i sense competències en temes fonamentals.

—Carència de mitjans econòmics i d'autonomia pels ajuntament d'esquerra. . . .

Davant d'aquestes dificultats, la Generalitat Provisional no ha fet una crida en cap moment al poble de Catalunya per mobilitzar-se a defensar els justs drets del nostre país.

Com a resultat de tot això, s'ha produït un sentiment de desencís en molts sectors populars, decepcionats de veure com aquesta política de consens ignora les seves aspiracions més importants i contribueix a afermar una dreta cada vegada més agressiva.

La crisi que afecta a les economies dels països de capitalisme avançat descarrega els seus efectes sobre l'Estat espanyol i en particular sobre Catalunya amb una gran força, i llença als capitalistes i als seus representants polítics a una acció enèrgica per tal de mantenir i augmentar els seus beneficis per tal d'aconseguir que les conseqüències de la crisi recaiguin fonamentalment sobre els treballadors i treballadores.

Com a resultat d'això, un nombre cada vegada més alt d'homes i de dones estan en atur com a conseqüència del tancament de multitud d'empreses, la majoria d'elles petites i mitjanes. Milers de joves no han pogut encara incorporar-se al treball i no tenen l'esperança d'aconseguir-ho.

En aquests moments, el gran capital vol imposar-nos el seu model de societat, basat en la degradació dels serveis socials i públics, en la seva privatització i en una reconversió econòmica i tecnològica que té com a horitzó el manteniment d'un atur estructural i l'augment de la taxa d'explotació. Fer-ho suposa abordar una política directament antiobrera i antipopular amb instruments com el Programa Econòmic del Govern, l'Estatut contra els treballadors de UCD, la Llei anti-vaga, el Conveni Març i també, per mitjà d'una política que cerca augmentar la divisió i desmoralització en els rengles de la classe obrera i els moviments populars.

Es aquesta una política que es fa d'acord amb els projectes dels poderosos centres de decisió de l'imperialisme, tals com la Trilateral, en la qual hi participen homes com Ferrer Salat i Trias Fargas, lligats a la gran patronal espanyola i a CDC respectivament; i el Fons Monetari Internacional.

Per al gran capital, representat a casa nostra per la UCD i que compta amb l'estreta col·laboració de CDC per tirar endavant la seva política econòmica, es tracta d'anar cap a una societat cada vegada més repressiva, restringint l'exercici dels drets democràtics a tots els nivells i retallant la participació dels treballadors i treballadores en els òrgans de decisió política.

Enfront d'aquesta situació, la política "d'Unitat Nacional" menada des de la Generalitat ha permès a la dreta recuperar i augmentar la seva força i influència en la política que es fa a Catalunya. Als ajuntaments, la política cada vegada més reaccionària de CDC i la subordinació de les forces d'esquerra a aquesta política ha servit per a limitar l'abast de l'actuació política d'aquestes forces.

LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Amb les eleccions al Parlament de Catalunya, s'obre una nova etapa política a casa nostra. La manca d'unes institucions nacionals ha dificultat sense cap mena de dubtes, fer front a la política de la UCD i la possibilitat de lluitar eficaçment per la solució dels problemes més urgents.

Hi haurà, per fi, unes institucions polítiques elegides pel poble de Catalunya. Un Parlament i un Consell Executiu de la Generalitat que poden i tenen que ser instruments de lluita política al servei dels interessos de la majoria del poble.

Per tal de donar sortida als problemes més greus que tenim i al mateix temps, posar les bases d'una Catalunya diferent a aquella que vol la UCD, entenem que la Generalitat i els seus organismes hauran d'assolir el poder i les competències que els hi són negades avui, pel Govern de la UCD. Per a això caldrà lluitar exigint l'acceleració del traspàs de competències que dona l'Estatut i oposar-se a les Lleis Orgàniques avui en vies d'elaboració que redueixen, encara més, la capacitat d'autogovern de Catalunya i àdhuc els drets dels altres pobles de l'Estat.

Caldrà, doncs, abordar amb decisió, recolçant-se en la mobilització del conjunt del poble, la reforma a fons de l'Estatut i de la Constitució de l'Estat amb la finalitat d'aconseguir plenes competències d'autogovern, car el marc de competències i atribucions que dona l'Estatut és insuficient per a resoldre els greus problemes de Catalunya.

Així mateix, cal dotar a les institucions de la Generalitat d'un funcionament plenament democràtic i obert a la participació popular, per tal de fer de les nostres institucions, organismes de poder polític plenament representatius de les aspiracions i desigs del conjunt de ciutadans que viuen i treballen a Catalunya.

RAONS PER LA UNITAT

La LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONARIA, el MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA, l'ORGANITZACIO COMUNISTA D'ESPANYA (BANDERA ROJA) i el PARTIT DELS TREBALLADORS DE CATALUNYA ens hem unit en les eleccions al Parlament de Catalunya sota el nom de COALICIO "UNITAT PEL SOCIALISME", encara que tinguem diferències polítiques i ideològiques entre nosaltres, perquè coincidim en les característiques fonamentals que han de guiar el desenvolupament d'una política d'esquerres i de reconstrucció nacional de Catalunya al servei de les classes populars, fent front a la política de la UCD car és contrària al progrés de Catalunya i del seu poble.

La nostra unitat vol ser una resposta als desigs de tot un sector del nostre poble que vol una unitat de l'esquerra per a portar una política diferent a la que han portat a terme el PSC i el PSUC. Aquest sector del poble vol una opció política d'esquerres que es caracteritzi per la FERMESA, la DECISIO i la CLARETAT en la seva actuació política i no que negociï els interessos i les reivindicacions populars a canvi d'aventatges partidistes.

Amb la nostra unitat en una sola candidatura volem contribuir a posar en marxa una política d'esquerres que defensi de forma aferrissada els interessos populars i denunciï els pactes i componendes fetes a l'esquena del poble, a la vegada que actua com a portantveu de l'opinió popular al si del Parlament de Catalunya. Ens proposem

també la tasca de fer que les classes treballadores i llurs organitzacions populars siguin protagonistes de la vida política del país, ja que la reconstrucció nacional de Catalunya que volem, ha de ser tasca del conjunt del poble i no exclusivament dels partits.

Considerem que la nostra unitat electoral és un pas important i positiu dintre de la vida política de Catalunya i ha de servir per a assolir una unitat més ampla de totes les forces d'esquerra en la defensa d'una política favorable a les classes populars. Això, junt amb el suport i la unitat d'amplis sectors populars afavorirà també que les forces majoritàries de l'esquerra abandonin la seva actual política de col·laboració amb la UCD.

La nostra unitat ens permet d'aixecar una alternativa social diferent a la que volen imposar el gran capital i els monopolis, moltes vegades recolzada en el suport dels partits majoritaris d'esquerra. Una alternativa per a aconseguir una societat plenament democràtica, basada en el ple desenvolupament de la persona en els terrenys econòmic, polític, social i cultural en el camí d'avenç cap al socialisme.

A partir de les bases expressades en el nostre programa, treballarem per a què pugui constituir-se un Consell Executiu de la Generalitat d'Unitat d'Esquerres, que es compromet en la defensa conseqüent de les reivindicacions populars.

DEFENSEM CONSEQUENTMENT LES LLIBERTATS NACIONALS

Els partits integrants de la COALICIO "UNITAT PEL SOCIALISME" continuem lluitant per la plena sobirania nacional que comporta el reconeixement del dret d'autodeterminació (inclòs el dret a l'independència); pel dret a l'articulació política entre els Països Catalans; per la defensa d'una estructuració federal de l'Estat; i per la solidaritat entre els pobles de l'Estat.

Tot i que nosaltres propugnem la República, estem per la lliure elecció de la forma de govern.

Continuem lluitant per una autonomia que suposa competències exclusives per a la Generalitat en matèria d'Educació, Treball, Ordre Públic, Medi Ambient, Cultura, Justícia, etc. i per la plena capacitat legislativa del Parlament de Catalunya en aquestes matèries.

La filosofia centralista i els retalls que patiran els estatuts, mitjançant les futures lleis orgàniques de l'Estat ja s'estan posant de manifest en els projectes de llei sobre Polícies Autònomes, Autonomia Universitària, etc.

En el camí cap a la recuperació dels plens drets nacionals cal mantenir una política de clara exigència d'acceleració dels tràspasos de competències a la Generalitat i d'oposició aferrissada a totes les lleis que retallin, encara més, la capacitat d'autogovern de Catalunya.

DEFENSEM LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES

Avui, estan essent retallades les mínimes llibertats democràtiques conquerides per la lluita popular. Aquests retalls es fan des de les institucions de l'Estat per part de la dreta i moltes vegades compten amb l'acord tàcit de l'esquerra parlamentària.

Des de el parlament estatal, una legislació cada cop més restrictiva, fins i tot dels drets i llibertats reconeguts formalment a la Constitució, intenta aturar la lluita popular per llurs reivindicacions. La legislació "antiterrorista" i la Llei de Seguretat Ciutadana són exemples clars d'això.

Junt amb aquests retalls, que afecten particularment els drets i llibertats dels treballadors i treballadores, es produeix un ressorgiment de les agressions feixistes i d'actuacions de les FOP, que afecten especialment a organitzacions populars i que han costat en més d'una oportunitat la vida d'éssers humans.

Sectors de la societat que no poden ser integrats a l'aparell productiu, són condemnats a la marginació i la delinqüència, com passa amb un percentatge enorme de joves. Aquests sectors es veuen privats dels seus drets i sobre ells cau la més ferotge repressió. Al mateix temps, són la coartada per a crear un clima d'inseguretat ciutadana que justifiqui un augment incontrolat de les FOP i del control policial sobre el ciutadà. Caminem així, de mica en mica, cap a una societat més repressiva.

La Catalunya que volem i per la qual lluitem ha de tenir com una de les tasques fonamentals la defensa i desenvolupament de la democràcia. Per això cal obrir les institucions a la participació popular.

Sense garantir constantment aquesta, el funcionament democràtic es vicia i corromp encara més de tal manera que allunya del poble els organismes de poder i crea les bases per a la burocratització dels representants que aquest elegeix.

Un exemple clar de tot això ha estat la política de consens, que ha allunyat al poble de les decisions polítiques i en fomenta el desinterés i la inhibició envers elles. La participació i el control popular en el si de les institucions n'és la garantia d'un funcionament plenament democràtic, al temps que permet un control sobre els funcionaris públics, depurant les institucions dels elements antidemocràtics i feixistes.

La lluita per l'eixamplament de les llibertats i drets democràtics s'ha d'estendre per incorporar-los dins les forces armades, reconeixent-hi entre d'altres el dret d'associació.

Lluitar per una llei de divorci que compti amb la situació de discriminació de la dona a la nostra societat i garanteixi que la dona divorciada tingui els mitjans necessaris per portar una vida independent, és un compromís que nosaltres assumim. Una llei de divorci sense culpables, que l'atorgui a petició de qualsevol de les parts, de tramitació ràpida i gratuïta.

En la lluita per aquestes llibertats democràtiques defensarem la llibertat d'associació per a tots els ciutadans i ciutadanes sense cap mena de discriminació, exigint la legalització de totes les organitzacions avui encara no reconegudes com per exemple el Front d'Alliberament Gai de Catalunya i d'altres a la resta de l'Estat.

DEFENSEM UNA POLITICA DE LLUITA CONTRA LA CRISI

La classe obrera, lluny de sotmetre's a les exigències del capital, pot i ha de oposar-se amb totes les seves forces a l'actual ofensiva que pret' fer-li pagar les conseqüències de la crisi. L'entrada al Mercat Comú accelera la reestructuració de sectors sencers de la producció i la introducció de nova tecnologia; augmenta la nostra dependència de l'estranger i a l'hora que porta a l'atur forçós a més treballadors, enfonsa moltes petites i mitjanes empreses.

Per fer front a aquesta situació, cal que la Generalitat d'esquerres que volem, practiqui una política clarament intervencionista en l'economia, basant-se en un fort sector públic, construït sobre la base de la propietat de l'INI estatal i la creació d'un sector públic propi, assegurant al mateix temps la suficient capacitat financera, sobre la base d'emissió de deute pública i el control sobre les inversions de les caixes d'estalvi.

Aquesta política de planificació democràtica, plenament al servei de les classes treballadores, ha de tenir com a objectiu central la lluita contra l'atur i el manteniment sense condicions del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores.

Aquest objectiu és, doncs, antagònic amb qualsevol política de relançament econòmic basat en la iniciativa privada que sols cerca augmentar les taxes de benefici empresarial. Es per això que ens oposem a que sigui aplicat a Catalunya el programa econòmic del govern, recolzat per UCD i també per CDC, i a qualsevol altre que es basi en els mateixos principis econòmics que aquest. Ens oposem a les agressions als drets dels treballadors que suposa l'Estatut "contra" els treballadors de la UCD.

La política que defensam exigeix la realització d'una reforma fiscal realment progressiva que gravi de manera directament proporcional el benefici empresarial, el patrimoni de les persones i de les societats, gestionada des de la Generalitat. Exigeix també, que es porti a terme un sistema de participació i control de les classes treballadores i de llurs organitzacions sobre la política de crèdit, producció, planificació i en general els temes econòmics que afecten al benestar de la població.

Aquesta nova política econòmica a Catalunya, exigeix afrontar la reforma del nostre camp i posar fi a la calamitosa situació de pagesos i jornalers.

Tanmateix, aquestes mesures no estan avui a l'abast de la mà. Però per obrir el camí que les faci possibles necessària l'existència d'una Generalitat d'esquerres que realment estigui al servei de les classes populars; una Generalitat realment disposada a fer-les efectives, recolzant-se a la mobilització popular.

Es doncs necessari que la Generalitat tingui plenes competències en Treball i Economia, per tal d'afrontar realment la lacra social de l'atur mitjançant l'inversió pública, l'oposició a les tancades d'empreses i les reduccions de les jornades de treball.

Cal que el futur Parlament es faci ressò de l'oposició dels treballadors a la política de límits salarials i de multiplicació de la crisi que suposa el Programa Econòmic del Govern. Cal que vetlli per la defensa dels drets sindicals i laborals, tot elaborant un Estatut dels Treballadors de Catalunya que rebutgi el que la UCD acaba d'aprovar a les Corts de Madrid.

Per totes aquestes raons, perquè no volem ni una sola reducció de plantilles, ni un sol acomiadament, perquè volem acabar amb l'atur i mantenir el poder adquisitiu de les classes populars, rebutjem amb tota la nostra força el camí de la conciliació, el pacte social, l'acord marc i també la política de pactes que es mena avui des del Consell de Treball de la Generalitat.

Els convenis que avui s'estan negociant han d'ésser l'ocasió per desbordar l'acord marc, aquest nou pacte social que ens volen imposar, i per trencar amb les mesures antiobreres que suposa l'Estatut dels Treballadors de la UCD.

Cal que aquesta batalla es porti a terme per part de tots els treballadors i treballadores.

AFERMEM LA UNITAT DELS QUI VIUEN I TREBALLEN A CATALUNYA

La pervivència d'estructures socials i econòmiques heretades del franquisme mantenen encara tota una sèrie de dificultats i desventatges per a que els ciutadans nascuts fora de Catalunya puguin incorporar-se plenament a la societat catalana.

El desconeixement de la llengua, la desigualtat en la capacitació professional, etc., fa que de vegades, els homes i dones que s'han vist obligats a abandonar les seves terres d'origen pateixin més greument els efectes de la crisi econòmica.

Cal acabar amb aquestes causes i treballar per una societat catalana feta amb l'aportació de tots, respectant els orígens i els drets lingüístics de cadascú, però oferint al mateix temps la possibilitat de la plena incorporació cultural, social i política.

Ha estat de molta importància la contribució que els homes i les dones vinguts d'altres indrets de l'Estat han fet a la lluita contra el feixisme i per les llibertats nacionals de Catalunya en la qual s'han aplegat els homes i dones del nostre poble sense distincions d'origen.

Cal treballar també per a que la cultura catalana del futur reflecteixi adequadament la realitat d'una ciutadania formada per homes i dones nascuts ací i també en d'altres terres de l'Estat recollint i incorporant les seves aportacions.

La unitat dels treballadors que viuen a Catalunya es una condició imprescindible per a assolir la Catalunya que volem. En aquest sentit es precís oposar-se als intents de dividir a la classe treballadora per motius d'origen o de llengua doncs això beneficià a les forces més reaccionàries.

DEFENSEM ELS DRETS DE LA DONA

La dona continua essent oprimida i el règim actual no ha canviat la seva situació. Els homes i dones d'esquerra no podem restar indiferents davant d'aquest fet. Això comporta desenvolupar una tasca destinada a assegurar l'accés d'aquesta als llocs de treball i la seva plena incorporació a les tasques col·lectives de la societat. Cal per tant, portar una lluita conseqüent contra l'atur femení penalitzant tota pràctica que discrimini a la dona a l'accés als llocs de treball.

Una política realment d'esquerres en aquest terreny exigeix lluitar per la millora de la condició de les dones treballadores i de les mestresses de casa mitjançant la creació de serveis col·lectius gratuïts que alliberin a la dona de les tasques domèstiques fins ara reservades únicament per a elles.

Defensem el dret de la dona a una sexualitat lliure i reclamem la creació de centres d'informació sexual i planificació familiar, sota el control de les organitzacions feministes i a càrrec de la Seguretat Social.

Exigim l'accés sense trabes als anticonceptius i a càrrec de la Seguretat Social.

Treballem també per l'aprovació d'una Llei sobre l'avortament que el garanteixi com un dret fonamental de la dona, reculli el lliure exercici d'aquest, éssent les prestacions a càrrec de la Seguretat Social.

Cal combatre a l'ensenyament, qualsevol discriminació basada en el sexe; reivindicar una informació sexual no masclista des dels primers anys de l'ensenyament per a nens i nenes i lluitar per la prohibició i penalització dels comportaments masclistes i discriminatòria per a la dona.

Des de la Generalitat caldrà garantir el lliure exercici dels drets de la dona i la tasca d'endegar iniciatives que facin possible acabar amb la discriminació d'aquesta.

PELS DRETS DE LA JOVENTUT

La joventut ve manifestant de diverses formes el seu descontent i té raó. La meitat de l'atur reconegut oficialment, és atur juvenil. Mentre la majoria d'edat està establerta als 18 anys, els joves poden ser empresonats als 15 anys.

Solament des d'una perspectiva d'esquerra és possible donar sortida a les reivindicacions dels joves exigint treball per a totes i tots els joves, renumerat d'acord a la norma "a igual treball, igual salari" i suprimint l'exploatació encoberta sota el nom d'aprenentatge juvenil; exigint plens drets sindicals per a la joventut.

El Parlament de Catalunya i la Generalitat hauran de vetllar pels drets de la joventut i s'haurà de crear un Consell Nacional de la Joventut que en sigui veritablement representatiu.

L'eliminació de totes les formes de repressió sexual contra la joventut; la lluita per l'edat penal als 18 anys; l'exigència que els joves facin el Servei Militar a la nacionalitat o regió d'origen i la reducció del temps d'aquest servei, així com el reconeixement dels drets polítics i sindicals pels soldats, són també reivindicacions que ens comprometem a defensar.

PER UN ENSENYAMENT I UNA CULTURA AL SERVEI DEL POBLE

El model de sistema educatiu imposat a la Constitució per la UCD i que posteriorment s'ha vist reflectit a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el qual no s'atorga a la Generalitat l'ensenyament com a competència exclusiva, es centra en el manteniment d'un aparell educatiu antidemocràtic, masclista, antipopular i centralista, dintre del qual l'ensenyament privat i l'església continuen mantenint i avançant en la seva situació de privilegi.

Amb aquest sistema educatiu, a Catalunya ens podem trobar amb la presència de tres xarxes d'ensenyament a cada nivell. La de la Generalitat, la de l'Estat i la privada (fonamentalment de l'església) que per altra banda continuem pagant entre tots.

Nosaltres defensem un ensenyament públic en mans exclusives de la Generalitat, democràtic, pluralista, gratuït i obligatori i laic, en règim de coeducació, que uneixi la preparació manual i intel·lectual al servei de les classes populars i que integri també a les escoles bressol.

Per altra banda, la Generalitat ha de garantir l'ensenyança del i en català a tots els nivells a la vegada que ha d'assegurar el dret dels ciutadans a aprendre el català i rebre l'ensenyament bàsic i mitjà en la seva pròpia llengua si aquest és el seu desig.

Lluitem per una Universitat catalana que depengui exclusivament de la Generalitat, amb una autonomia per tal que siguin els propis universitaris, en estreta relació amb les organitzacions i institucions populars de Catalunya els qui decideixin el seu funcionament i designin democràticament a totes les autoritats acadèmiques. En conseqüència reburgem l'actual projecte de Llei d'Autonomia Universitària, així com el projecte de llei de centres.

En la mida en que la llengua i la cultura catalana han estat oprimides i anorreades durant dècades, cal que tot l'autogovern de Catalunya prengui les mesures necessàries per a posar fi a tots els obstacles objectius que encara perviuen i impedeixin el seu ple desenvolupament.

Cal portar endavant una política d'oposició a les agressions a la cultura catalana.

També volem que els mitjans de comunicació de propietat estatal a Catalunya, televisió, ràdio, restin en poder de la Generalitat, establint-se un sistema de control democràtic del seu funcionament i activitat; garantint l'accés a tots els partits i organitzacions socials.

PER UNES NOVES CONDICIONS DE TREBALL I DE VIDA

El sistema polític i social en el qual vivim, ha creat un marc de vida que no pot ésser vist amb indiferència. Plantejar una política de millorament de les condicions de treball i de vida ha d'ésser una de les tasques immediates de les institucions polítiques de Catalunya.

Això comporta una política conseqüent de preservació del medi ambient i de la natura, portant una guerra a fons contra l'especulació del sòl i de l'habitatge, incrementant els espais verds a les ciutats; impedit la multiplicació dels monstres urbans, creant una ampla xarxa d'instal·lacions esportives i d'esbargiment; multiplicant els serveis públics (bugaderies col·lectives, menjadors, llars d'infants, etc); i propiciant l'extensió i millora dels transports públics.

Les centrals nuclears i els grans complexos industrials posen en perill la salut i la vida de la població i destrueixen el medi ambient desaprovechant els recursos naturals. Augmenten la dependència de l'estranger mitjançant la inversió de grans sumes de diners que generen pocs llocs de treball; exploren les nostres comarques (explotació de l'urani, etc) i els camperols; augmenten les desigualtats territorials i amb una tecnologia inadequada releguen els treballadors i treballadores a funcions secundàries. Les seves característiques dificulten el control democràtic de la producció i la gestió, llençant a l'atur a obrers i camperols.

Aquesta política de millorament de les condicions de vida i de treball no podrà ésser portada a terme si a la vegada no ens enfrontem energicament al "Plan Energetico Nacional" mitjançant la paralització de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs, així com la construcció de noves centrals, a la vegada que es promeuen fonts d'energia eficaces i segures.

Es necessari establir sistemes de control popular i democràtic sobre l'us de tecnologia i instal·lacions de tot tipus que atemptin contra el medi ambient i la salut dels habitants.

PER UNA NOVA ORDENACIÓ DEL TERRITORI

Es precis desenvolupar una acció destinada a acabar amb el procés de desigualtat territorial mitjançant una nova política d'ordenació del territori. Aquesta política s'ha d'oposar a la multiplicació i sobreposició d'administracions consagrades en l'actual Estatut. La revitalització de les comarques es pot veure ofegada per la pervivència de les Diputacions Provincials, els Governos Civils i les Delegacions dels Ministeris de Madrid.

S'ha de restablir de manera provisional la divisió territorial de la Generalitat del 1935 donant als habitants el dret a la lliure i democràtica decisió que permeti les modificacions i remodelacions escaients. En aquest mateix sentit cal impulsar la constitució d'organismes comarcals amb capacitat per a intervenir a les decisions a tots els nivells del seu àmbit d'actuació.

La Generalitat ha de reclamar per tant, l'extinció immediata de les Diputacions, la desaparició dels Governos Civils i les Delegacions dels Ministeris de Madrid, permetent així simplificar i abaratir l'administració pública, apropant-la als ciutadans i ciutadanes de Catalunya i facilitant-ne el seu control popular.

Amb el mateix esperit, cal lluitar per una llei de règim local de Catalunya que assegurí la necessària autonomia i els mitjans pels municipis, i la suficient capacitat de decisió pels organismes comarcals.

Cal propiciar la creació d'una xarxa de comunicacions que afavoreixi el desenvolupament de les comarques de muntanya i de l'interior.

PER UNA SANITAT AL SERVEI DEL POBLE

El dret a la vida ha d'ésser també el dret a viure amb salut.

Es precis la creació de un Servei Nacional de Salut dependent de la Conselleria de Sanitat de la Generalitat que proporcioni:

- assistència sanitària, controlant els concerts de la S.S. amb els hospitals i clíniques del sector privat.
- informació a l'abast de la població sobre les normes i necessitats sanitàries bàsiques.
- promoció de la Sanitat Preventiva, i control de les situacions sanitàries potencialment perilloses per a la salut.
- assistència a tots els assegurats de la S.S. i progressivament a tota la població.
- immediata divisió de Catalunya en regions i zones sanitàries.

El Servei Nacional de Salut ha d'aconseguir també, una extensió de les prestacions a tots els terrenys, fins i tot als actualment exclosos.

Finalment, cal una democratització dels serveis sanitaris, que requereix un control de fons i l'administració d'aquests per part dels usuaris, dels treballadors i treballadores i de les centrals sindicals.

DEFENSA DE LA PAGESIA

Creiem indispensable i fonamental que des de la Conselleria d'Agricultura s'apliqui una política agrària catalana que tingui com a eixos fonamentals:

- Assegurar la defensa de la explotació agrària familiar.
- Assegurar el nivell de vida de la pagesia, mitjançant una política de preus, crèdits i serveis.
- Reordenació de la producció agrària, la comercialització d'acord amb la voluntat dels sindicats pagesos.
- Foment del cooperativisme agrari com alternativa als grans monopolis dels sectors.
- Estructuració d'un Organisme de Serveis Agraris dependent de la Conselleria d'Agricultura que aglutini tots els serveis i ofereixi aquests serveis per totes les Comarques de Catalunya. Aquest Organisme cal que assumeixi també totes les funcions que actualment estan atribuïdes a les Cambres Agràries.

- Programar mesures per afavorir el desenvolupament agrari de les Comarques més depauperades de Catalunya.
- La Generalitat de Catalunya cal que es defineixi contra la política d'importacions de xoc que lesionen els interessos de la pagesia catalana, i afavoreixi les possibilitats d'exportació de la producció agrària catalana.
- Resolució de la problemàtica dels contractes de conreu, mitjançant una legislació adient del Parlament de Catalunya que assegui l'estabilitat dels conreadors sota contracte en les terres que treballen, en el camí de la desaparició de la separació entre treball de la terra i la seva propietat.

CALDRA UNA POLITICA INTERNACIONAL, INDEPENDENT I AUTONOMA

En l'actual clima d'agreujament de les tensions internacionals, treballem per fer front a l'increment dels perills bel·lics, i contra tota política imperialista d'agressió.

Mantenim una posició de solidaritat amb els pobles que lluiten per la seva independència, la seva sobirania nacional i pel socialisme.

Als homes i dones de Catalunya ens afecta, al igual que als de la resta de l'estat, la política internacional de l'actual govern Suarez. Aquesta està destinada a donar suport a les grans opcions de l'imperialisme nord-americà, mantenint la supeditació als seus interessos econòmics, polítics i militars.

Lluitem per que el govern de l'estat adopti una política internacional independent i autònoma, que fagi costat al plé respecte de la sobirania i independència dels pobles. De manera particular exigirem de les institucions de Catalunya l'adopció d'una posició ferma a favor de la retirada de les bases americanes (i contra l'instal·lació de qualsevol altres) i de la no entrada a la OTAN.